

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	6024010009
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6024010009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného Š. G. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. júla 2024 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2024, sp. zn. 5Ntc/2/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Š. G. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 23. apríla 2024, sp. zn. 5Ntc/2/2024, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Viedeň z 19. augusta 2014, sp. zn. 604 Hv 1/14a, právoplatný 19. augusta 2014, ktorým bol Š. G. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným zo spáchania skutkov právne kvalifikovaných ako trestný čin pokusu o vraždu podľa § 15, § 75 Trestného zákona Rakúskej republiky a trestný čin lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 prvá veta druhý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva na území Slovenskej republiky a v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky vykoná. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený Š. G. odvolanie písomným podaním z 31. mája 2024, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vykonaním zvyšku trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky z dôvodu, že sa na území Slovenskej republiky dlhodobo

nenachádza, nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt a neudržiava žiadny sociálny kontakt. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. mája 2022, sp. zn. 5Ntc/10/2021, ktorým súd podľa jeho názoru rozhodol z identických dôvodov o odmietnutí uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia na území Slovenskej republiky. V odvolaní tiež poukázal na svoj zlý zdravotný stav (prekonaný srdcový infarkt).

Dňa 26. júna 2024 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného Š. G. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 29. januára 2024 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 2023-0.843.741 z 19. januára 2024 spolu s osvedčením z 19. januára 2024 vydaným a zaslaným podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Krajského súdu Viedeň z 19. augusta 2014, sp. zn. 604 Hv 1/14a, právoplatného 19. augusta 2014, týkajúceho sa odsúdeného Š. G. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedeným rozhodnutím a s vyjadrením odsúdeného.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Krajský súd dospel tiež k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku plynúce z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. [krajský

súd zrejme omylom uviedol § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.], dôvodiac, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky (s trvalým pobytom na jej území) avšak jeho obvyklý pobyt ako zákonnú podmienku pre odovzdanie výkonu odsudzujúceho cudzieho rozhodnutia nebolo potrebné skúmať, pretože rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu zo 16. decembra 2014, č. 1031020510/140009038, mu bol uložený časovo neobmedzený zákaz pobytu v Rakúskej republike, a teda po výkone uloženého trestu bude na územie Slovenskej republiky vyhostený. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade je nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike irelevantným, keďže v uvedenom prípade sa súhlas odsúdeného podľa zákona a daného rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Za relevantnú z tohto dôvodu preto nemožno považovať námietku odsúdeného, že na území Slovenskej republiky nemá trvalý pobyt a neudržiava žiadny sociálny kontakt. Z pohľadu predmetu rozhodovania je irelevantným aj tvrdenie odsúdeného o lepších podmienkach pre výkon trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, ako aj tvrdenie o zlom zdravotnom stave, ktorý sa ale nejaví byť akútny a v prípade, ak by zdravotný stav odsúdeného vyžadoval zdravotnú starostlivosť, bola by mu náležite poskytnutá.

Pokiaľ odsúdený v odvolaní poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. mája 2022, sp. zn. 5Ntc/10/2021, dovolací súd uvádza, že v uvedenej trestnej veci nebolo v Rakúskej republike v súdnom ani v správnom konaní rozhodnuté o vyhostení odsúdeného na územie Slovenskej republiky, nešlo teda o odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia z identických dôvodov, ako sa odsúdený mylne domnieva.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Š. G. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.